

σκορδινώμενος ὁ Βαυαρός» — «Ἀληθῶς». —
«Καὶ οὐδεμία ἄρα ὑπάρχει ἐλπίς αἰσίας ἀντιστά-
σεως;» — «Οὐδεμία!» — «Φρίτς (εἶπεν ὁ
λαχογὸς τῷ ὑπηρέτῃ) παράδος τῷ οἰκοδεσπότῃ
τὰ ἡμέτερα ξίφη εἵμεθα αἰχμητάλοι». Ταῦτα
εἰπὼν ἐστράφη ἐπὶ τοῦ ἄλλου βραχίονος καὶ ἐκ
νέου ἀπεκοιμήθη.

Ἰδοὺ γελοιογραφία τῆς δημοστευθεῖσας ἐν Λον-
δίνῳ. Ἐπιγράφεται: *Fight and Pray, Μάχη
καὶ Προσευχή*. — Εἶναι διάλογός τις μεταξὺ
τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου, ὑπὸ τὸ γνωστὸν ἔν-
δυμα τοῦ Γρα-Διανόλου, τὴν ζώνην ἐστολισμέ-
νην ἔχοντος δι' ὀλοκλήρου ὀπλοστασίῳ καὶ
κρατοῦντος εἰς τὴν χεῖρα μεγάλην σπάθην, ἐφ'
ἧς ἀναγινώσκεται: *Στραγὴ καὶ τοῦ στρατηγοῦ*
Μόλτικε, ὑπὸ τὸ ἔνδυμα Πρώσσου στρατιώτου,
τὸ ὄπλον ἐπὶ βραχίονος, μετὰ περικεφαλαίᾳ καὶ
ἀλεξικεραύνου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

— Ἐφρονεύσατε πολλοὺς ἐλευθέρους σκοπευτάς;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, πάντας ὅσους
εὔρομεν.

— Ἐπορπολίσατε πολλὰς οἰκίας;

— Ἀπάσας Μεγαλειότατε.

— Καὶ τὰς γυναῖκας, τοὺς γέροντας, τὰ τέ-
κνα, ἐμποδίσατε νὰ κραυγάζωσι;

— Μεγαλειότατε, εἰσὶν ἄφωνοι διὰ τὴν αἰω-
νιότητα.

— Καλῶς, ἤδη ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΩΜΕΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ.

Ἐάν ἡττήθης, ἐνδοξος καὶ προσφιλὴς Γαλλία,
Καὶ οἱ υἱοὶ σου ἔπειταν εἰς πατρίκ πεδία,
Ἄν εἰς τὰς μάχας ἔχυσαν τὸ ἄγιόν των αἷμα,
Σὺ δὲν ἡττήθης παντελῶς, ἀλλὰ σὺ τὸραννοὶ σου,
Ἄλλ' αἰ ὀρδοῖ, ὡς ὑψωτε νενοθευμένον στέμμα,
Ὁ θρόνος, ὅστις σ' ἔδωκεν ἐντὸς σφίγκτης ἀλύσσου.
Πλὴν ἤδη, ἤδη ἔρριψας τὴν αὐτοκρατορίαν,
Ἦτις, ὡρεδοῦλη, ἤθελε νὰ κόπτης εἰς δουλείαν,

Ἦττήθης, πλὴν ἡ ἥττα σου σ' ὑφώνει λαμπρότεραν,
Μήπως τὸ σκοτος δὲν γενῇ τὴν λάμπουσαν ἡμέραν;
Ἰδοὺ κατέπεσεν ὁ γυψ, ὁ Κόρσος Ναπολέον
Αἰχμητάλοις διάκειται ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου,
Ἀλλὰ σὲ κατεδίδατε καὶ νῦν ἀντὶ τροπαίων
Τὴν χώραν σου κατέκλυσαν τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν σου.
Κατέπεσας, πλὴν πρόσκαιρος θά ᾔναι ἡ σὴ πτώσις,
Σ' ἐνίκησαν· πολὺ γὰρ τὰ ἴσα θ' ἀποδώσης.

Ὡ ναὶ εἰς τὰ πεδία σου ἂν ἤδη χρεματίζουσιν,
Ἴπποι ἐχθρῶν, καὶ ἐκθαμβοὶ οἱ Γερμανοὶ βυβρίζουσιν,
Τὴν νικηφόρον μάχισαν εἰς τοὺς πιστοὺς υἱοὺς σου,
Ἀντέχεις καὶ ἀνθίστασαι, τὰς πόλεις σου δ' αἰοῦν·
Καρτέρει, θὰ νικήσῃς τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ σου,
Ἐν ὅσῃ ἤδη μάχονται καὶ γάροντα ἐκπύουσιν,
Καρτέρει μὲ τὸ σύνθημα, Πατρίς, Δημοκρατία,
Θ' ἀρκάσῃ πάλιν λάφυρον τὴν γίκλην ἡ Γαλλία.

Ἦττήθης ναὶ πλὴν πίπτουσα ἐχθρῶν συντρίβεις πλήθος
Λέν σβύν' ἡ φλόξ ἡ καίουσα εἰς τὸ εὐρύ σου στήθος...
Ἐτοίμη εἰς τὸν πόλεμον, Γαλλία μου, δὲν ἦσο,
Εἰς τοῦτον αἰφνης σ' ἔρριψαν ἐπίβουλοι προδότες·
Ἐλευθερίας ἡ κοιτὶς δικαίως ἐκαλεῖται,
Δικαίως ἀνομάζονται τὰ τέκνα σου ἱππότες·
Ἡ ἥττά σου τὸν τύραννον τῆς χώρας σου βαρύνει,
Ἐκεῖνον καταράσθητι, ἔς ἐκεῖνον ἡ εὐθύνη.

Χαῖρε, Γαλλία, ἐπειδὴ δημοκρατῆσαι ἤδη·
Μὴ θλίβῃσαι μὴ καὶ αὐτὸς ὁ λέων δὲν ἐνδίδει;
Θά ἐπανέλθ' ἡ δόξα σου, θά λάβῃ νέον κλέος,
Ἐάν τὰ τέκνα πίπτωσι, θ' ἀναστηθῶν μεγάλα,
Οἱ ἄνθρωποι δὲν θνήσκουσι ποτὲ, ποτὲ ματαίως,
Θά δοξασθῇς, ὡς ἄλλοτε, ἀπὸ συμβάντα ἄλλα.
Χαῖρε, Γαλλία κ' ἤλπιζε εἰς τὴν ἐλευθερίαν,
Εἰς τοὺς γενναίους σου υἱοὺς κ' εἰς τὴν δημοκρατίαν.

Γαλλία, δὲν σ' ἐνίκησαν, ὁ δαίμων σου ἡττήθη,
Ὅστις καὶ σὲ ἐπρόδωκε καὶ τὴν τιμὴν ἡρνήθη·
Ὅλον τὸ αἶσχος εἰς αὐτὸν, οὐχὶ εἰς τὴν Γαλλίαν,
Ἐκεῖνος σὲ ἠπάτησε, σ' ἐπρόδωκεν ἐκεῖνος,
Μόνος αὐτὸς σοὶ ἔφερε τοιαύτην ἀγωνίαν
Τῆς ἀτιμίας ὁ υἱὸς τῶν Γάλλων ὁ καρκύνος.
Καρτέρει, ὅσον δύνασαι, τὴν ἥτταν θ' ἀποσῶσθαι
Δημοκρατία συμπαγῆς — αὐτὴ θά σ' ἐκδικήσῃ.

Ἐλλην αἰετὶ, δὲν λησμονῶ τοὺς ἄθλους τοῦ Φαβιέρου
Εἴν' ἡ Γαλλία ἡ πατρίς Οὐγκώ καὶ Βερνυζέρου,
Δὲν λησμονῶ τὸν Κάρολον, τὸν εὐγενῆ Μαιζώνα,
Ἐκεῖνοι μᾶς ἠγάπησαν, μᾶς ἀγαποῦν οἱ Γάλλοι·
Ἐάν μᾶς ἐγκατέλειψαν ἔς τὸν ἔσχατον ἀγῶνα,
Δὲν ἦσαν αἵτιοι αὐτοί, — ἐχθροὶ μᾶς ἦσαν ἄλλοι. —
Νίκα, Γαλλία εὐγενής, ἐξόπνα πάλιν λέων,
Νῦν δὲν κρατεῖ τὰς χεῖράς σου ὡς πρὶν ὁ Ναπολέον.

Α. Γ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ.